

A terméketlen fügefa

Az előző vasárnap a lelkigyakorlatos elköteleződéssel kapcsolatban eljutottam a megtéréshez. A mai evangéliumban kétszer is előkerül a fogalom. Az elsőt talán Jézus mondhatta a kivégzett templomi merénylőkkel kapcsolatban, de inkább Lukács pedagogizál a büntetéssel. Sajnos kelet felé azóta is nehezen akarnak „rendesen” viselkedni. (Bocsánat az esetleg sértő tömör fogalmazásért!) Nem mintha nyugat felé nem kellene valahogyan szabályozni a társadalmakat. Magunkra vonatkoztatva: Térjünk meg a jézusi normákhoz! A többször is emlegetett lelkigyakorlatok célja a szellemi-lelki, testvéri együttlét megélésén túl a lendület visszanyerése, a „termés” munkálása.

Ma éppen ki kellett vágnom egy több mint hetven éves, kiszáradt birsalmafát. Már nem termett... (Én is hetven vagyok, kezdek kiszáradni...?) Kétségbeejtően megváltozott az időjárás, hullámzó évszakok, hideg-forró csúcsok, hullámzó árvizek, virágzó gyümölcsfák kiszámíthatatlan elfagyása, össze-vissza kerti terméseredmények... A mezőgazdasági hasonlatnál maradva, szegény fügefa hogyan hozzon termést, ha a környezet, a klíma... gyilkos. Kínálja ő magát teremni, de az „időjárás”, az aszály, a szél, a villámok... Meg „az üvegbúra alól kiszivattyúzott levegő”. Ugye ismerős hasonlat Gyurka bácsitól? Ne a terméketlenség miatti kivágástól „ments meg, Uram!” (Weöres Sándor), hanem „a virágtalan, gyümölcstelen ágtól, a meddőségtől, lanyhaságtól” (Sík Sándor).

Az előző elmélkedésben eljutottam a szellemvilágig. Merészkedjünk befelé egy kicsit erre a – sokak mellett számomra is – ingoványos terepre. Ezzel kapcsolatos az áldás mibenléte, kérése, adása, működése, ami tény, nemcsak egy kegyes cselekedet. Mivel a világmindenség duális, ezért kell, hogy legyen ellentéte az áldásnak is. Tehát eljutottam az átokig. A magyar folklór és néprajz ugyancsak tele van vele. Egyszer becsengettem valakihez, akitől el kellett hoznom valamit. Minden különösebb titkolózás nélkül közölte, hogy éppen egy átok levételével foglalatосkodik (szerintem pénzért), várjak egy kicsit. Voltak ám égő, lobogó mécsesek, varázslat feeling. Addig azt gondoltam, hogy ilyen csak a mesékben létezik. Annyira ráállt a gondolkodásunk a szerető istenképre, hogy elfeledkezünk arról, hogy létezik ám valamiféle számonkérés is, éppen a termés érdekében. Ebben a bűnbánati időszakban fordítsuk efelé a gondolkodásunk irányát!

Cserta Gábor, Székesfehérvár